

П'єрпаоло Феррарі, Габріель Пой, Гвідо Абате

Метод дисперсії у трейдингу: емпіричний аналіз на основі опціонів на індекс S&P 100

У статті представлено емпіричний аналіз фінансового тестування на основі історичних даних запровадження методу дисперсії у трейдингу для підтвердження його ефективності. Метод дисперсії у трейдингу є арбітражним методом, в основі якого лежить виявлення завищення вартості опціонів на індекси, зокрема, пут-опціонів на індекси, по відношенню до індивідуальних фондових опціонів. Причини цього явища проаналізовано у літературі на основі гіпотези про премію кореляційного ризику (тобто хеджування кореляційних ризиків під час ринкових криз) та гіпотези ефективного ринку. Метою статті є оцінка успіху запровадження методу дисперсії з зосередженням на опціонах на індекс Standard & Poor's 100. Згідно з вищезгаданим методом, використаним в ході емпіричного аналізу, доходність з поправкою на ризик обійшла альтернативну стратегію «buy-and-hold» на індекс S&P 100, що забезпечило значне покращення ефективності та слабкий кореляційний зв'язок з фондовим ринком. Таким чином, результати дослідження свідчать про неефективність американського ринку опціонів та наявність принципу «free lunch», доступного для трейдерів, з зосередженням на неправильному ціноутворенні опціонів.

Ключові слова: торгівля волатильністю, арбітраж опціонів, премія кореляційного ризику, неефективність ринку опціонів.

Класифікація JEL: G11, G12.

Стаття знаходиться у відкритому доступі і може розповсюджуватися на умовах ліцензії [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), що дозволяє необмежене повторне використання, розповсюдження та відтворення на будь-якому носії за умови наявності відповідного посилання на оригінальну версію статті.

П'єрпаоло Феррарі, Габриель Пой, Гвідо Абате

Метод дисперсии в трейдинге: эмпирический анализ на основе опционов на индекс S&P 100

В статье представлен эмпирический анализ финансового тестирования на основе исторических данных внедрения метода дисперсии в трейдинге для подтверждения его эффективности. Метод дисперсии в трейдинге является арбитражным методом, в основе которого лежит выявление завышения стоимости опционов на индексы, в частности, пут-опционов на индексы, по отношению к индивидуальным фондовым опционам. Причины данного явления проанализированы в литературе на основе гипотезы о премии корреляционного риска (то есть хеджирование корреляционных рисков во время рыночных кризисов) и гипотезы эффективного рынка. Целью статьи является оценка успеха внедрения метода дисперсии с сосредоточением на опционах на индекс Standard & Poor's 100. Согласно вышеупомянутому методу, использованному в ходе эмпирического анализа, доходность с поправкой на риск обошла альтернативную стратегию «buy-and-hold» на индекс S&P 100, что обеспечило значительное улучшение эффективности и слабую корреляционную связь с фондовым рынком. Таким образом, результаты исследования свидетельствуют о неэффективности американского рынка опционов и наличии принципа «free lunch», доступного для трейдеров, с сосредоточением на неправильном ценообразовании опционов.

Ключевые слова: торговля волатильностью, арбитраж опционов, премия корреляционного риска, неэффективность рынка опционов.

Классификация JEL: G11, G12.

Статья находится в открытом доступе и может распространяться на условиях лицензии [Creative Commons Attribution 4.0 International license](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/), что позволяет неограниченное повторное использование, распространение и воспроизведение на любом носителе при условии наличия соответствующей ссылки на оригинальную версию статьи.